

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****AZMİ OFLUOĞLU BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/25396

Karar Tarihi : 14/9/2022

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Muammer TOPAL

Recai AKYEL

Yusuf Şevki HAKYEMEZ

İrfan FİDAN

Raportör : Hüseyin Özgür SEVİMLİ

Başvurucu : Azmi OFLUOĞLU

Vekili : Av. Tanel Mehmet BAŞKAN

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, karar sonucunu değiştirebilecek nitelikteki esaslı iddianın karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 18/5/2017 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına gönderilmiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ve Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla erişilen bilgi ve belgeler çerçevesinde ilgili olaylar özetle şöyledir:

A. Başvuruya İlişkin Süreç

8. Başvurucu doktor olup 16/8/2010 tarihinde ticaret siciline tescil edilen U. Anonim Şirketinin kurucu ortaklarından. Şirket ana sözleşmesine göre başvuru, ilk genel kurul toplantısı yapıncaya kadar görevlendirilen üç yönetim kurulu üyesinden biri olup bu üyelerden herhangi ikisinin Şirketi müştereken yönetmeye, temsil ve ilzam etmeye yetkili oldukları kararlaştırılmıştır.

9. U. Anonim Şirketinin Yönetim Kurulunun 10/2/2011 tarihli ve 2011/2 sayılı kararıyla, Yönetim Kurulu üyeliğinden istifa eden A.N.O.nun yerine ilk genel kurul toplantısına kadar görev yapmak üzere M.N.T. seçilmiştir. Başvurucu, aynı Kurulun 17/4/2011 tarihli ve 2011/9 sayılı kararıyla üyeleri yeniden belirlenen Yönetim Kuruluna başkan olarak seçilmiştir.

10. Başvurucu, Şirkette sahip olduğu iki hisse üzerinde 17/4/2011 tarihinde Hollanda menşeli H.B.V. Şirketi lehine intifa hakkı tesis etmiştir. 25/4/2011 tarihli Yönetim Kurulu toplantısında sermaye artırımına gidilmiş ve artırılan sermayenin büyük kısmının H.B.V. Şirketi tarafından karşılanacağı kararlaştırılmıştır. Ayrıca tadil edilen ana sözleşme gereği aralarında başvuru ve M.N.T.nin de bulunduğu kişiler Şirket adına işlem yapma hususunda yetkilendirilmiş ve bu yetkinin Şirket unvanı altına atılacak müşterek imza ile kullanılacağı belirtilmiştir.

11. U. Anonim Şirketi ile Yapı Kredi Finansal Kiralama Anonim Ortaklığı (Yapı Kredi A.O.) arasında noter huzurunda 21/11/2011 tarihinde finansal kiralama sözleşmesi imzalanmıştır. Finansal kiralama şirketinin kiraya veren, U. Anonim Şirketinin de kiracı sıfatını taşıdığı bu sözleşmeyi başvuru ile M.N.T. hem müştereken U. Anonim Şirketini hem de *müşterek borçlu müteselsil kefil* sıfatıyla sözleşmeye dâhil edilen ve imza yetkilerinin bulunduğu diğer bazı şirketleri temsilen imzalamıştır. Sözleşme kapsamında kiralanan büro malzemeleri, teslim belgesine göre kiracı U. Anonim Şirketine teslim edilmiştir.

12. Anılan sözleşmede kiracının sözleşme hükümlerine aykırı hareket etmesi ve yükümlülüklerini yerine getirmemesi hâlinde kiralananın sözleşmeyi fesih hakkına sahip olduğu belirtilmiştir. Ayrıca sözleşmenin feshinden itibaren beş gün içinde kiracının kiralanan malları kiralayana iade etmekle yükümlü olduğu kararlaştırılmıştır.

13. Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nin 2/5/2012 tarihli ve 8059 sayılı nüshasında, U. Anonim Şirketi Yönetim Kurulunun farklı tarihli kararları ilan edilmiştir. Söz konusu kararlardan 6/4/2012 tarihli ve 2012/17 sayılı karara göre Yönetim Kurulu üyelerinden Ş.E.E., şirketler grubuna dair tüm işletmelerin yönetimi ve denetimi konusunda Yönetim Kurulunun sahip olduğu yetkilere sahip olarak özel murahhas aza tayin edilmiştir. Aynı tarihli ve 2012/18 sayılı karar uyarınca önceki imza sirküleri iptal edilmiş ve Şirketin iki ayrı maddede belirtilen işlemleri ve temsili hususlarında aralarında Ş.E.E.nin yer aldığı ancak başvuru ile M.N.T.nin bulunmadığı kişiler yetkilendirilmiştir.

14. U. Anonim Şirketinin anılan gazetede ilan edilen 16/4/2012 tarihli ve 2012/23 sayılı kararında, başvuru sunuğu 16/4/2012 tarihli dilekçeyle bu tarih itibarıyla Yönetim Kurulu başkanlığı görevinden istifa ettiği belirtilmiş ve bu göreve Ş.E.E.nin getirilmesine karar verilmiştir.

15. Yapı Kredi A.O. vekili 26/7/2013 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına (Başsavcılık) U. Anonim Şirketi, başvuru ve M.N.T. hakkında şikâyet dilekçesi sunmuştur. Söz konusu dilekçede U. Anonim Şirketinin 21/11/2011 tarihli finansal kiralama sözleşmesine aykırı davranması nedeniyle sözleşmenin feshedildiği belirtilmiştir. Fesih nedeniyle sözleşmeden kaynaklanan borçların ödenmesi, kiracıya teslim edilen malların iade edilmesi talebini içeren ihtarname noter aracılığıyla kiracı Şirkete tebliğ edildiği hâlde borcun ödenmediği ve malların da iade edilmediği, bu suretle hizmet nedeniyle güveni köttiye kullanma suçunun işlendiği iddia edilmiştir.

16. Şikâyet dilekçesine eklenen 21/3/2013 tarihli ihtarnamede kiracı U. Anonim Şirketi ve müşterek borçlu müteselsil kefil olan diğer şirketler muhatap olarak gösterilmiştir. İhtarnamede ayrıca kiracının 30/11/2012 ile 27/2/2013 valör tarihleri arasındaki kira ve diğer borçlarını ödemediği gerekçesiyle sözleşmenin feshedildiği, sözleşme konusu malların ihtarnamenin tebliğinden itibaren altmış günlük borç ödeme stresinin sonunda başlayan beş gün içinde kiralayana teslim edilmesi talep edilmiştir.

17. Beyoğlu 48. Noterliğince düzenlenen 12/4/2013 tarihli tebliğ şerhine göre kiracı Şirketteki muhataba ulaşamaması nedeniyle ihtarname mahalle muhtarına bırakılarak ilgili adrese haber kâğıdı yapıştirilmiştir. Müşterek borçlu müteselsil kefil olan şirketlere gönderilen ihtarname ise bu şirketlerin yetkili personellerine veya daimî çalışanlarına tebliğ edilmiştir.

18. Kollukta alınan ifadesinde başvuru; işletmekte oldukları tüm hastanelerin yönetimlerinin 2011 yılının Nisan ayı itibarıyla yabancı yatırımcı ile birlikte işletilmek üzere U. Anonim Şirketi çatısı altında birleştirilmesi sonucunda Şirketin tüm yönetim yetkilerinin yabancı ortaklara ve onların yetkilendirdiği kişilere bırakıldığını, bu tarihten sonra Şirketin yönetsel faaliyetleri hususunda bir yetkisinin kalmadığını, sözleşmenin yapıldığı tarihte Şirketin genel müdürünün M.N.T., feshedildiği tarihte ve sonrasında ise Ş.E.E. olduğunu, sözleşmeye konu olan eşyaların akıbetini ve bunların neden iade edilmediğini bilmediğini, hakkındaki soruşturma öncesinde finansal kiralama şirketinin şikâyeti hakkında bilgi sahibi olmadığını savunmuştur.

19. M.N.T. şüpheli sıfatıyla kollukta alınan ifadesinde 2/4/2012 tarihinde U. Anonim Şirketten ilişikini kestiğini savunarak suçlamayı kabul etmemiştir.

20. Başsavcılığın 16/2/2015 tarihli iddianamesi ile U. Anonim Şirketi yetkilileri olarak gösterilen başvuru ve M.N.T. hakkında hizmet nedeniyle güveni köttiye kullanma suçundan kamu davası açılmıştır. İddianamede başvuru ve M.N.T.'nin şirket yetkilisi olarak finansal kiralama sözleşmesi yaptıkları, sözleşmeye konu malları teslim aldıkları, sözleşmenin feshedilmesi üzerine kiralanan malların iade talebini içerir ihtarname gönderildiği hâlde malları iade etmedikleri iddia edilmiştir.

21. İstanbul 9. Asliye Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) görülen yargılamanın 4/6/2015 tarihli ilk celsesinde Yapı Kredi A.O.'nun davaya katılan olarak kabulüne karar verilmiştir. Yargılamanın 10/7/2015 tarihli celsesinde katılan vekili, sözleşmeye konu eşyaları başvuruçunun işlettiği tüm hastanelerde aradıkları hâlde bulamadıklarını ileri sürmüştür.

22. Başvurucu yargılamanın 10/7/2015 tarihli celsesinde alınan savunmasında özetle 2012 yılının Nisan ayında Şirketin Yönetim Kurulu İyeliğinden ayrıldığını, Şirketteki ortaklık hissesinin yüzde ikiden az olduğunu, 2011 yılında bu hissesini sattığını, Şirketin büyük ortağının yabancı menşeli bir fon kuruluşu olduğunu, Şirketten ayrıldıktan sonra mali sıkıntı yaşayan Şirketin faaliyetine devam ettiğini, Şirket tarafından işletilen on üç hastane olduğunu ancak bu hastanelerin sonradan kapandığını, zamanında birçok sözleşmeye Yönetim Kurulu İyesi olarak imza attığını, sözleşme konusu ofis malzemelerinin Şirketin genel müdürlük binasına alındığını ancak bu eşyanın akıbeti konusunda bilgisi olmadığını, kendisi dışındaki diğer Yönetim Kurulu İyelerinin görevlerine devam ettiklerini, eşyanın hâlen yönetimdeki kişiler tarafından kullanılıyor olabileceğini, suçlamayı kabul etmediğini söylemiştir.

23. Aynı celsede hazır bulunan M.N.T. savunmasında özetle U. Anonim Şirketinin birçok hastane işleten bir kuruluş olduğunu, anılan Şirkette 2011 yılının Ocak ayı ile 2/4/2012 tarihleri arasında genel müdür olarak çalıştığını, işten ayrıldığını noter aracılığıyla Şirkete bildirdiğini ve bu hususun Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilan edildiğini, finansal kiralama sözleşmesindeki imzanın kendisine ait olduğunu, Şirkette çalıştığı dönemde tüm borçların düzenli ödendiğini, sözleşmeden kaynaklanan ve temerrüde düşen borçların kendisinin Şirketten ayrıldıktan sonraki tarihlere ilişkin olduğunu, Şirkette görevli olmadığı döneme dair borçları ödeme yükümlülüğünün olmadığını, bu borçlardan dolayı Şirketin temerrüde düştüğünü hakkında açılan dava ile öğrendiğini, kendisinden sonra şirket müdürü olarak Ş.E.E.nin görevlendirildiğini haricen öğrendiğini ileri sürmüştür.

24. Yargılamanın 8/3/2016 tarihli celsesinde başvurucu, yargılamaya konu olayla benzer nitelikteki başka bir eylemi nedeniyle hakkında ayrı bir dava açıldığını ve farklı bir mahkemede görülen bu dava sonucunda hakkında beraat kararı verildiğini ileri sürmüştür. Mahkemece bahse konu davaya dair gerekçeli karar UYAP aracılığıyla İstanbul 40. Asliye Ceza Mahkemesinden getirilmiştir. Anılan Mahkemenin 22/12/2015 tarihli kararına göre başvurucunun yetkilisi olduğu farklı bir şirket ile katılan Şirket arasında yapılan 3/1/2012 tarihli diğer bir finansal kiralama sözleşmesi gereği teslim edilen malların da sözleşmenin feshi üzerine düzenlenen 18/2/2013 tarihli ihtarnameye rağmen iade edilmediği iddiasıyla başvurucu hakkında aynı suçtan kamu davası açılmıştır. Başvurucu bu davada da benzer yönde savunma yapmış ve yargılama sonucunda malların iadesinin istendiği tarihte başvurucunun ilgili Şirketin Yönetim Kurulunda yer almadığı, Şirketi temsile yetkisinin de bulunmadığı, bu nedenle dava konusu olayın hukuki ihtilaf niteliğinde olduğu ve suçun unsurlarının oluşmadığı gerekçesiyle başvurucu hakkında beraat kararı verilmiştir. Anılan hükme yönelik katılan tarafından yapılan temyiz başvurusu henüz sonuçlanmamıştır.

25. Yargılamanın 17/5/2016 tarihli celsesinde başvurucunun talebi doğrultusunda Mahkemece finansal kiralama sözleşmesine konu malların U. Anonim Şirketi bünyesinde demirbaş olarak bulunup bulunmadığını, bulunmuyor ise muhasebe kayıtlarına göre akıbetinin bildirilmesinin istenmesine karar verilmiştir. Ancak devam eden celselerde bu talebe dair Şirketten bir cevap yazısı gelmemesi üzerine 15/11/2016 tarihli celsede bu yöndeki ara kararından vazgeçilmiştir.

26. Mahkeme 6/12/2016 tarihli kararı ile başvurucunun hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçundan 10 ay hapis ve 80 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, hapis cezasının ertelenmesine hükmetmiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

"21 Kasım 2011 Tarihli Finansal Kiralama Sözleşmesi: Finansal Sağ Yatırımları Holding yatırımcısı olarak Sanıklar Azmi Ofluoğlu ve [M.N.T.] ile kiraya veren Yapı Kredi Finansal Kiralama şirketince noter huzurunda akdedilmiştir. Şekil şartların taşınmaktadır.

Katılan vekilinin kiralamaya konu eşyaları tüm şirket adreslerinde aranmasına karşın ulaşılamadıklarını, aldıkları ihtarları tedbir kararının infazının elverişli olmadığını ve sonuç alamadıkları iddiasına karşı bir kayıt ve belge ele geçmemiştir.

Finansal Kiralama Sözleşmesi red ve inkar edilmemiştir. Her iki sanık bu sözleşmenin tarafı ve imzalayıcısıdır. Sözleşmeye konu eşyalar kendilerine teslim edilmiş sözleşmeden doğan ödeme yükümlülüğü yerine getirilmediği gibi ihtarları haciz kararı alınması karşın eşyalara ulaşılamadığından kararın infazı elverişli olmamıştır. Bu hususlarda itiraz ve uyumsuzluk konusu değildir.

Sanıklar şirketteki hissedarlarının suç tarihinden önce sona erdiğini, şirkette bir yetkilinin bulunmadığını ve sorumlu olmadıklarını savunmuştur.

Bu koşullarda uyumsuzluk şirket sorumluluğunun sonlanması ile kiralama sözleşmesi yükümlülüğünün sona erip ermeyeceği konusundadır.

Kiralama sözleşmesi hukukumuzda özellik arz edip mevzuat olarak yasal koruma donanımlıdır. Sözleşmeden doğan sorumluluk şahıstır. Temsil ettikleri tüzel kişideki yükümlülüklerinin sona ermesi halinde dahi sözleşmeden doğan yükümlülük devam etmektedir. Ancak karşı tarafın katıldığı ortamda olur ve yazılı ile bu devir ilişki ancak mümkündür. Böyle bir davranış gösterilmemiştir. Kanunilik vardır. Suç sözleşmeden değil yasaca korunan finansal kiralama sözleşmesinden kaynaklanmıştır. Sanıklar kiralama sözleşmesine konu eşyayı almış, bedeli ödenmediği gibi eşya da tade olunmamış, şikayetçi zararına sonuç yaratılmıştır.

Hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçu 5237 sayılı Yasada yeniden tanımlanmış, önceki düzenlemeden farklı olarak zilliyetliğin devri amacı dışında tasarrufu yeterli görmüştür ve yerleşik Yargıtay kararlarında finansal kiralamadan doğan eşyanın tade yükümlülüğü zorunlu kılınmıştır. İade edilmediği gibi eşya ulaştır da olmamıştır. Bu koşullar içerisinde sanıklar davranışları TCK'nın 155'inci maddesindeki suç tanımlamasına uygundur. Kiralama sözleşmesinden doğan hizmet ilişkisi içerisinde işlenmekle anılan maddenin 2'nci fıkrasındaki şartlar eylemde oluşmuştur ve aksine savunmalara itibar etmek elverişli görülmemiştir."

27. Anılan hükme yönelik istinaf başvuruları İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 22. Ceza Dairesince (Daire) 8/3/2017 tarihinde kesin olmak üzere esasan reddedilmiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

"Sanık, Finansal kiralamayı yapan [U. Anonim Şirketi'nin] yönetim kurulu üyesi iken 2011 yılında ortaklık ve yöneticilik görevinden ayrıldığını kendisinin kiralanan ürünleri tade yükümlülüğü kalmadığı suç işlemeyi savunmuş ise de, sözleşme tarihi itibarıyla [U. Anonim Şirketi] yetkilisi olarak kiraya veren Yapı Kredi Finansal Kiralama şirketi ile noter huzurunda 21 Kasım 2011 tarihli Finansal Kiralama Sözleşmesini sanığın şirket yetkilisi ve müşterek borçlu müteselsil kefil sıfatı ile imzaladığı, kiralama sözleşmesi konusu ürünlerin teslim alındığı, kiracı durumundaki sanığın yetkilisi olduğu şirketin kiralama ilişkisinden doğan yükümlülüklerini yerine getirmemesi sebebi ile, katılan şirket tarafından yükümlülüklerin yerine getirilmesi, sözleşmenin feshi ve kira konusu ürünlerin teslimi için sözleşme adresine usulüne uygun ihtarname tebliğine rağmen kiralanan ürünlerin katılana

iade edilmeyip, ulaşılır kılınmadığı, sözleşmeden doğan yükümlüklerin yerine getirilmediğı kabul edilerek ilk derece mahkemesince sanığın suçu işlediğinin kabulünde özellikle sanığın şirket ortaklık ve yetkililik görevinden ayrıldığına katılan şirkete bildirmemesi, ayrıca kiralama ilişkisinde müşterek borçlu, müteselsil kefil sıfatı olduğu, bu sıfatları sona ermemiş bulunduğu, ayrıca yeni adresini katılan şirkete bildirmemesi sebebi ile sözleşme adresine usulünce tebliğ yapılması hususları nazara alınarak verilen karar sonuç itibarıyla doğru olduğundan, sanığın mahkûmiyetine dair kararda tsabetsizlik görülmemiştir...”

28. Başvurucu 18/5/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. Başvuruya Konu Yargılamanın Diğer Sanığı M.N.T. Hakkındaki Süreç

29. Mahkeme 6/12/2016 tarihli kararı ile M.N.T.nin aynı suçtan 10 ay hapis ve 80 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına ve hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına (HAGB) karar vermiştir. Katılan vekilinin bu karara itirazı üzerine İstanbul 17. Ağır Ceza Mahkemesinin 17/1/2017 tarihli kararı ile HAGB kararının kaldırılması sonucunda hükmün açıklanmıştır.

30. Anılan hükme yönelik istinaf başvuruları sonucunda İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 21. Ceza Dairesince 4/12/2017 tarihinde hükmün bozulmasına karar verilmiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

“Suça konu finansal kiralama sözleşmenin sanıklar tarafından imzalanmasından sonra şirketteki hisselerini devretmeleri nedeni ile şirkette herhangi bir yetkilerinin bulunmadığı yönündeki savunmaları üzerinde durularak, maduli gerçeğin şüpheye yer vermeyecek şekilde ortaya çıkarılmasını sağlamak bakımından katılan şirketle yapılan finansal kiralama sözleşmenin feshedildiği tarihte sanıkların [U.] Sağlık Yatırımları Holding isimli şirkette hisseleri ve görevlerinin bulunup bulunmadığının şirketin bağı olduğu Ticaret Sicil Müdürlüğünden ve söz konusu şirketten sorulup bu husus açıklığı kavuşturulmasından sonra, fesh tarihinden önceki bir tarihte sanıkların şirketteki hisselerini devrederek herhangi bir görevlerinin bulunmadığının tesbiti halinde TCK’nın 155/2. maddesinde düzenlenen hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunun ‘kendisinin veya başkasının yararına olarak tasarrufla bulunmak’ unsurunun somut olayda ne şekilde gerçekleştiğine dair mahkemenin ulaştığı sonuç ile bunu destekleyen delillerin dosya kapsamına uygun, mantıksal ve hukuksal bağı kurularak gösterilip açıklanmadan ve denetime imkan verecek şekilde gerekçeleriyle karar yerinde tartışılmadan yetersiz gerekçe ile yazılı şekilde hükümler kurulması suretiyle Anayasanın 141, CMK’nın 34, 230. maddelerine muhalefet edilmiştir.”

31. Bozmaya uyularak yapılan yargılama sırasında Mahkeme Şirket kayıtlarını getirterek incelemiştir. Yapılan yargılama sonucu Mahkeme 4/4/2018 tarihli kararıyla M.N.T. hakkında önceki hüküm gibi mahkûmiyet kararı vermiştir. Bu kararda bozma öncesi kurulan hükmün gerekçesi tekrar edildikten sonra bozmaya konu araştırmaya dair varılan sonuç şöyledir:

“İstinaf bozma kararında sözü edilen ticaret sicil kayıtları getirilmiştir. İstinaf Mahkemelerinin, Yarguay’dan farklı olarak denetimle sınırlı kalmaksızın yargılama yapmak, delilleri tartışmak ve eylemin suç oluşturup oluşturmadığını değerlendirmek görevleri vardır. Mahkememizce toplanan deliller ve gerekçede gösterilen gerekatritici nedenler sonucunda sanığın davranışında atılı suçun olduğu sonuç kabul ve benimsenmiştir.”

32. Anılan hükme yönelik istinaf başvurusu İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 21. Ceza Dairesince 16/7/2018 tarihinde hükmün bozulması ve beraat kararı verilerek suretiyle düzeltilerek esastan reddedilmiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

"Ceza yargılaması sonucunda mahkumiyet kararının verilebilmesi için suç oluşturan fiilin sanık tarafından işlendiğinin hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak, herkesi inandıracak biçimde kanıtlanması ve masumiyet karinesinin gereği olarak şüphenin sanık lehine değerlendirilmesi gerektiği (Anayasa 38/4. md., İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesi 6/2.md., İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi 11.md., Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi 14/2. md.) gözetildiğinde; her ne kadar finansal kira sözleşmesi yapılırken sanığın kiracı şirket ortağı olduğu ticaret sicili kaydından anlaşılıyor ise de kira borcunun ödenmemesi sonrasında sözleşmenin feshedildiğine ilişkin ihtarnamenin gönderildiği 12/04/2013 tarihinde şirket ortağı olmadığı, yapılan tebligatın da ortağı olmadığı tarih itibarıyla şirket adresine yapıldığı ve sanığın tebligattan habersiz olmasının olanaklı olmadığı, sanığın savunmasının aksine hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunu işlediğine dair mahkumiyetine yeterli her türlü kuşku dan uzak, somut ve yasal delil bulunmadığı gözetilerek CMK'nın 223/2-e maddesi uyarınca beraatine karar verilmesi yerine yanlıgılı değerlendirme ve yetersiz gerekçe ile mahkumiyetine karar verilmiştir."

33. Anılan hüküm temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

A. Kanun Hükümleri

34. 21/11/2012 tarihli ve 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanunu'nun "Tanımlar" kenar başlıklı 3. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Bu Kanunun uygulanmasında;

...

c) Finansal kiralama: Bir finansal kiralama sözleşmesine dayalı olmak koşuluyla, bu Kanun veya ilgili mevzuatı uyarınca yetkilendirilen kiralayıcı tarafından finansman sağlamaya yönelik olarak bir malın mülkiyetinin kira süresi sonunda kiracıya devredilmesi; kiracıya kira süresi sonunda malın rayiç bedelinden düşük bir bedelle satın alma hakkı tanınması; kiralama süresinin malın ekonomik ömrünün yüzde sekseninden daha büyük bir bölümünü kapsamaması veya finansal kiralama sözleşmesine göre yapılacak kira ödemelerinin bugünkü değerlerinin toplamının malın rayiç bedelinin yüzde doksandan daha büyük bir değeri oluşturması hâllerinden herhangi birini sağlayan kiralama işlemi,

d) Kiralayıcı: Katılım bankaları, kalkınma ve yatırım bankaları ile finansal kiralama şirketlerini,

e) Kiracı: Finansal kiralamayı kabul eden,

...

ifade eder."

35. 6361 sayılı Kanun'un 18. maddesi şöyledir:

"Finansal kiralama sözleşmesi; kiralaayanın, kiracının talebi ve seçimi üzerine üçüncü bir kişiden veya bizzat kiracıdan satın aldığı veya başka suretle temin ettiği veya daha önce mülkiyetine geçirmiş bulunduğu bir malın zilyetliğini, her türlü faydayı sağlamak üzere kira bedeli karşılığında, kiracıya bırakmasını öngören sözleşmedir."

36. 6361 sayılı Kanun'un "Sözleşmenin feshinin sonuçları" 33. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Sözleşmenin kiralaayan tarafından feshi ile 30 uncu maddenin ikinci fıkrası uyarınca kiracı tarafından feshi hâllerinde, kiracı malı lade ile yükümlüdür."

37. 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun "Yönetim ve temsil" kenar başlıklı 365. maddesi şöyledir:

"Anonim şirket, yönetim kurulu tarafından yönetilir ve temsil olunur. Kanundaki istisnai hükümler saklıdır."

38. 6102 sayılı Kanun'un "Temsil yetkisi" kenar başlıklı 370. maddesi şöyledir:

"(1) Esas sözleşmede aksi öngörülmemiş veya yönetim kurulu tek kişiden oluşmuyorsa temsil yetkisi çift imza ile kullanılmak üzere yönetim kuruluna aittir.

(2) Yönetim kurulu, temsil yetkisini bir veya daha fazla muavazas üyeye veya müdür olarak üçüncü kişilere devredebilir. En az bir yönetim kurulu üyesinin temsil yetkisini hâiz olması şarttır."

39. 6102 sayılı Kanun'un 371. maddesinin (1) numaralı fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Temsil yetkili olanlar şirketin amacına ve işletme konusuna giren her tür işleri ve hukuki işlemleri, şirket adına yapabilir ve bunun için şirket unvanını kullanabilirler..."

40. 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "Güveni kötüye kullanma" kenar başlıklı 155. maddesi şöyledir:

"(1) Başkasına ait olup da, muhafaza etmek veya belirli bir şekilde kullanmak üzere zilyetliği kendisine devredilmiş olan mal üzerinde, kendisinin veya başkasının yararına olarak, zilyetliğin devri amacı dışında tasarrufla bulunan veya bu devir olgusunu inkar eden kişi, şikâyet üzerine, altı aydan iki yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.

(2) Suçun, meslek ve sanat, ticaret veya hizmet ilişkisinin ya da hangi nedenden doğmuş olursa olsun, başkasının mallarını idare etmek yetkisinin gereği olarak tevdi ve teslim edilmiş esya hakkında işlenmesi halinde, bir yıldan yedi yıla kadar hapis ve üçbin güne kadar adli para cezasına hükme olunur."

B. Yargıtay Kararları

41. (Kapatılan) Yargıtay 15. Ceza Dairesinin 16/5/2018 tarihli ve E.2018/3256, K.2018/3536 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“...Sanık [S.D.nin] finansal kiralama sözleşmesini müteselsil kefil sıfatıyla imzalaması nedeniyle hukuki sorumluluğunun bulunduğu, cezai sorumluluğun bulunmadığı anlaşılmalı sanığın beraat yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi... [bozmayı gerektirmiştir.]”

42. (Kapatılan) Yargıtay 15. Ceza Dairesinin 24/4/2019 tarihli ve E.2017/9010, K.2019/4195 sayılı kararının ilgili kısmı şöyledir:

“Sanığın yetkilisi olduğu ... Limited Şirketi ile katılan ... Finansal Kiralama A.Ş arasında finansal kiralama sözleşmesi düzenlendiği, düzenlenen sözleşme ile kiralayıp teslim aldığı eşyaların kira bedellerini ödemediği, 18.05.2011 tarihinde tebliğ edilen ihtara rağmen finansal kiralama konusu olan eşyaları katılan şirkete teslim etmeyerek hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunu işlendiğinin iddia edildiği olayda; sanığın savunması, finansal kiralama sözleşmesi, ihtarname ve tebliğat belgeleri, ... tarih ve ... sayılı Ticaret Sicil Gazetesi ve tüm dosya kapsamına göre; ... 7. Noterliğinin 17.03.2010 gün ve 10804 yevmiye sayılı hisse devir sözleşmesi ile şirketteki hisselerini devrederek şirket müdürlüğünden istifa eden sanığın, ihtarnamenin şirket çalışanı [N.M.] imzasına tebliğ edildiği 18.05.2011 tarihinde şirketi temsil yetkisinin bulunmadığı, aynı tarihli ortaklar kurulu kararı ile [M.Y.nin] şirket müdürü olarak seçildiği, sanığın finansal kiralamaya konu eşyaların teslim zorunluluğunun doğduğu tarih olan 18.05.2011 tarihinden önce adı geçen şirketten ayrıldığı anlaşılmalı; finansal kiralama sözleşmesinden kaynaklanan borcun ödenmemesi ya da kiralanın malın iade edilmemesi sözleşmeye aykırılık oluşturduğundan taraflar arasındaki ilişkinin hukuki anlaşmazlık niteliğinde bulunduğu gerekçesine dayanan beraat hükmünde bir isabetsizlik görülmemiştir...”

43. (Kapatılan) Yargıtay 15. Ceza Dairesinin 24/4/2019 tarihli ve E.2017/9010, K.2019/4195 sayılı kararında yer verilen açıklamalar doğrultusunda finansal kiralama sözleşmesine konu eşyanın kiralayana iade edilmemesi nedeniyle kiracı şirketin yetkililerinin cezai sorumluluğunun doğabilmesi açısından, bu kişilerin sözleşmenin feshine dair ihtarnamenin gönderildiği tarih itibarıyla şirket adına işlem yapmaya ve sözleşmeye konu malı iade etmeye yetkili olmaları gerektiğine dair benzer yönde Yargıtay kararları bulunmaktadır (birçok karar arasından bkz. aynı Dairenin 9/11/2016 tarihli ve E.2014/3699, K.2016/8461; 25/1/2017 tarihli ve E.2016/2305, K.2017/970; 27/3/2017 tarihli ve E.2014/20545, K.2017/8197; 4/4/2017 tarihli ve E.2017/3791 ve K.2017/8668; 27/11/2018 tarihli ve E.2017/3225, K.2018/8583 sayılı kararları).

V. İNCELEME VE GEREKÇE

44. Anayasa Mahkemesinin 14/9/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

45. Başvurucu; finansal kiralama sözleşmesinden kaynaklanan borçların ödenmekte olduğu dönemde kiracı Şirketin Yönetim Kurulu başkanlığı görevinden istifa ettiğine ve bu durumun Türkiye Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilan edilerek aileniştirildiğine, kiralanın malların iade yükümlülüğünün sözleşmenin feshi ve ihtarnamenin tebliğ edildiği anda Şirket yetkililerinde olduğuna ilişkin iddialarını dile getirmesine rağmen derece mahkemelerince bu hususta herhangi bir değerlendirmeye yapılmadan karar verildiğini, yargılama sırasında sundukları, birçok Yargıtay kararına konu olan ve aynı nedene dayalı olarak açılan ceza

davalarında bu husus gözönünde tutularak sanıklar lehine karar verildiğini, özel hukuka ilişkin borç ve kefalet kavramlarının cezai sorumluluğa esas alınarak varılan sonucun cezaların şahsiliği ilkesini ihlal ettiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

46. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

47. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirilmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kondisi takdir eder (*Tahtırcı Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvuru, karar sonucunu değiştirebilecek nitelikteki esaslı iddiaların gerekçeli kararda karşılanmamasına ilişkin olduğundan başvuru hakkının adil yargılanma hakkı çerçevesindeki gerekçeli karar hakkı kapsamında incelenmesi gerektiği değerlendirilmiştir.

C. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

48. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Genel İlkeler

49. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 36. maddesine "...ile adil yargılanma" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin birçok kararında vurgulanmıştır. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (*Abdullah Topçu*, B. No: 2014/8868, 19/4/2017, § 75).

50. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında da "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*" denilerek mahkemelere kararlarını gerekçeli yazma yükümlülüğü yüklenmiştir. Anayasa'nın bütünlüğü ilkesi gereği anılan Anayasa kuralı da gerekçeli karar hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulmalıdır (*Abdullah Topçu*, § 76).

51. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Bu hak, tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve demokratik bir

toplumunda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğeri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

52. Mahkemelerin anılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlayılamaz (*Yasemin Eksi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56). Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği davanın niteliğine ve koşullarına bağlıdır. Yargılama sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili olması, başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bulunması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile yanıt verilmesi gerekir. Aksi bir tutumla mahkemenin davanın sonucuna etkili olduğunu kabul ettiği bir husus hakkında *ilgili ve yeterli bir yanıt* vermemesi hak ihlaline neden olabilecektir (*Sencer Başat ve diğeri*, §§ 35, 39).

53. Bir davada tarafların hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri için usulüne uygun şekilde oluşturulmuş, hükümün içerik ve kapsamı ile bu hükmeye varılırken mahkemenin neleri dikkate aldığı ya da almadığını gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunması gerekçeli karar hakkı yönünden zorunludur (*Sencer Başat ve diğeri*, § 38).

b. İhkelerin Olaya Uygulanması

54. Somut olayda başvuru, M.N.T. ile birlikte kiracı şirketi temsilen finansal kiralama sözleşmesi akdetmiş; ayrıca yetkilisi oldukları diğer şirketleri de bu sözleşmeye müşterek borçlu müteselsil kefil sıfatıyla dâhil etmiştir. İhtarnameye göre başvuru Şirket yönetiminden ayrıldığı hususunun ilan edildiği tarihten sonra tahakkuk ettirilen ve ödenmeyen borçlardan dolayı sözleşmenin yapıldığı tarihte şirket yetkilisi olan başvuru ve M.N.T. hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur. Anılan ihtarname de sözleşmede kararlaştırıldığı üzere kiracı Şirketin adresinde tebliğ edilmiştir. Başvuru Şirket yönetiminden istifa ettikten sonra Şirket ve kira konusu mallar üzerinde tasarrufta bulunma yetkisi kalmadığını, sözleşmeden kaynaklı hukuki sorumluluğunun ötesinde güveni kötüye kullanma suçunun failinin kendisi olamayacağını, bu malların akıbetinin ihtarnamenin tebliğ edildiği tarih itibarıyla Şirketi yönetme ve temsil etme yetkisine sahip olan kişilerden sorulması gerektiğini ileri sürmüştür.

55. Başvuru, benzer olaylarda suçun sözleşmenin akdedildiği tarih yerine feshedilip malın iadesine dair ihtarname gönderildiği tarihten itibaren başlayan ödemeye malın iade edilme süresinin bitiminden sonra oluştuğunu, dolayısıyla cezai sorumluluğun doğması açısından kişilerin bu tarih itibarıyla muhatap şirketin yöneticisi/yetkilisi olmaları gerektiğini savunmuş ve Yargıtayın bu yönde verdiği bozma kararlarını da Mahkemenin bilgisine sunmuştur.

56. Ancak Mahkeme, sözleşmenin feshi sonrasında kira konusu malın iade yükümlülüğünün bizatihi kanundan kaynaklandığını, Şirketteki yetkileri ortadan kaldırılrsa dahi başvuru Şirketin sözleşmeden kaynaklanan sorumluluğunun devam ettiğini, başvuru Şirketin sorumluluğunun ortadan kalkması açısından katılana bilgi verilmediğini ve rızasının alınmadığını değerlendirmiş; malın da talebe rağmen teslim edilmemesi nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunun oluştuğu gerekçesiyle mahkûmiyet hükmü kurmuştur.

57. Finansal kiralamaya dair mevzuat ve Yargıtay kararları gözönüne alındığında davaya konu olayda hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçunun unsurlarının oluşması bakımından ihtarnamenin düzenlenip ilgili şirkete tebliğ edildiği tarihte başvuru konusu kiralama konusu emtiayı kiralayana teslim etme yetkisinin bulunup bulunmadığının belirlenmesi önem taşımaktadır. Bu bağlamda finansal kiralama sözleşmesi yönünden kira konusu malı iade etmekle yükümlü kişinin, buna bağlı olarak başvurucuya isnat edilen güveni kötüye kullanma suçunun işlenip işlenmediğinin ve suçun failinin tespitinde başvuru anılan ihtarnamenin Şirkete tebliği üzerine kira konusu malın iade yükümlülüğünün doğduğu tarih itibarıyla bu Şirketin *yöneticisi/temsilcisi olup olmadığı ve kira konusu mallar üzerinde tasarruf yetkisinin bulunup bulunmadığı* hususunun incelenmesinin gerektiği açıktır. Nitekim aynı eylem nedeniyle başvuru ile birlikte yargılanan M.N.T.nin şirkete ihtarnamenin gönderildiği tarihte şirket ortağı olmadığı ve şirkete yapılan tebligattan haberinin bulunmadığı gerekçesiyle -bireysel başvurunun yapılmasından sonraki tarihte- hakkında beraat kararı verilmiştir (bkz. § 32).

58. Anılan sözleşmeyi kiracı ve müşterek borçlu-müteselsil kefil olan *şirketleri temsilen* imzalamasına karşın sonradan Şirket hisselerinin el değiştirdiğine, Şirket yönetiminden ayrıldığına, ihtarnamenin Şirkete gönderildiği tarihte de Şirket yönetiminde yer almayı kiralama konusu emtianın teslimi konusunda yetkisi bulunmadığına dair başvuru savunmada bulunmuştur. Başvuru ayrıca savunmasına dayanak olan belgelerle dava konusu suç yönünden kişilerin cezai sorumluluklarının başlangıcına dair açıklamalar içeren Yargıtay kararlarını da sunarak Mahkemeyi ve Daireyi bilgilendirmiştir.

59. Buna rağmen Mahkeme; başvuru Şirketteki yetkilerinin ortadan kalktığını kabul etmekle birlikte sözleşmeden kaynaklanan özel hukuka dair sorumluluğunun ihtarnamenin gönderildiği tarihte de devam ettiğini, cezai sorumluluğun ise finansal kiralamaya dair mevzuattan kaynaklandığını değerlendirmiştir. Daire de benzer şekilde başvuru müteselsil kefil olmasına, dolayısıyla özel hukuktan doğan sorumluluğuna vurgu yapmış; ayrıca başvuru Şirket yönetiminden ayrıldığına dair katılana bilgi vermemesini suçun unsurlarının oluşması açısından başvuru aleyhine bir durum olarak kabul etmiştir. Ancak Mahkeme ve Daire kararlarında, başvuru özel hukuktan doğan ve Şirket yönetiminden ayrılma da devam ettiği kabul edilen hukuki sorumluluğunun dava konusu suçun unsurları yönünden ne şekilde cezai sorumluluğa da dayanak oluşturduğu açıklanmamıştır. Gerekçelerde birtakım soyut değerlendirmeler bulunmaktaysa da başvuru açık ve ayrı yanıt verilmesini gerektiren, ihtarnamenin gönderildiği tarihte Şirket yönetiminde görevli olmadığına, bu nedenle kiralama konusu emtiayı teslim etmeye yetkisi de bulunmadığına, dolayısıyla güveni kötüye kullanma suçunun oluşması için gereken, finansal kiralama konusu emtia üzerinde kendisi veya başkası yararına olarak zilyetliğin devri amacı dışında tasarrufta bulunma fillini gerçekleştiremeyeceğine dair iddiası karşılanmamıştır. Bu nedenle başvuru gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

60. Açıklanan gerekçelerle başvuru Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

61. Başvuru gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verildiğinden adil yargılanma hakkı kapsamındaki diğer şikâyetleri ile 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun bölge adliye mahkemelerinin bazı kararlarına karşı temyiz kanun

yolunun kapalı olmasını öngören maddelerinin Anayasa'ya aykırı olduğuna karar verilmesi istemi hakkında kabul edilebilirlik ve esas yönünden ayrıca bir inceleme yapılmasına gerek görülmemiştir.

D. Giderim Yönünden

62. Başvurucu, ihlal tespiti ile yeniden yargılama yapılmasına hükmedilmesini talep etmiştir.

63. Tespit edilen ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına ilişkin usul ve esaslar 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinde yer almaktadır.

64. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğ.leri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Ents Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

65. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 257,50 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.157,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA**,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının **İHLAL EDİLDİĞİNE**,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İstanbul 9. Asliye Ceza Mahkemesine (E.2015/82, K.2016/570) **GÖNDERİLMESİNE**,

D. 257,50 TL harç ve 9.900 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 10.157,50 TL yargılama giderinin başvurucuya **ÖDENMESİNE**,

E. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal **FAİZ UYGULANMASINA**,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 22. Ceza Dairesine GÖNDERİLMESİNE,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 14/9/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.